

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 1 kwietnia 2021 r.

DIH-3.707.10.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/13/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr ZK.8361.4.2020) Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z dnia 29 grudnia 2020 r., na mocy której przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: APA-2 SZMUKSTA SPÓŁKA KOMANDYTOWA z siedzibą w Szczecinie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 tejże ustawy w związku z naruszeniem § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 2 i 6 lipca 2020 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie (zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając za na podstawie upoważnień: nr. ZK/U-4/2020 z dnia 2 lipca 2020 r., a następnie nr ZK/U11/2020 z dnia 6 lipca 2020 r., przeprowadzili kontrolę w Centrum Budowlanym w Koszalinie ... należącym do przedsiębiorcy (zwanego dalej również „stroną”).

Uprzednio, zgodnie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), w dniu 5 czerwca 2020 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr ZNP/Z-52/2020, ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen,

tzn. mając na uwadze ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), (zwaną dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz wymogi rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U z 2015 r., poz. 2121), (zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”). Niniejsze pismo strona odebrała w dniu 10 czerwca 2020 r.

W trakcie czynności kontrolnych inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH stwierdzili, że w ww. Centrum Budowlanym ... w Koszalinie strona prowadzi zarówno sprzedaż hurtową, jak i detaliczną materiałów budowlanych. Prowadzenie w ww. miejscu przez stronę sprzedaży detalicznej ustalono dokonując, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 11 ww. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”), czynności zakupu kontrolnego towarów, w ramach którego inspektorzy przeprowadzający kontrolę zakupili oferowane przez ww. przedsiębiorcę towary występując w charakterze konsumentów.

Po ustaleniu, że miejsce kontroli, tzn. Centrum Budowlane w Koszalinie ... jest miejscem sprzedaży detalicznej, zgodnie z zakresem przedmiotowym określonym w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia, przystąpiono do dokonywania oceny m. in. prawidłowości uwidaczniania cen na towarach dostępnych w ofercie ww. placówki. W związku z nieobecnością przedsiębiorcy i brakiem osoby przez niego upoważnionej inspektorzy, działając na podstawie art. 49 ust. 10 ustawy Prawo przedsiębiorców, dokonali czynności kontrolnych w obecności pracownika uznanego za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r., poz. 1145 ze zm.), (zwanej dalej: „Kodeksem cywilnym”). Pracownikowi kontrolowanego - w dniu kontroli, tj. 2 lipca 2020 r. oraz w dniu 6 lipca 2020 r. (po zmianie składu osobowego inspektorów), okazano legitymacje służbowe, upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz poinformowano za każdym razem, że upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zostanie przekazane przedsiębiorcy drogą pocztową. Pracownik otrzymał również jeden egzemplarz informacji o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, który podpisał.

Wspomniana wyżej kontrola obejmowała 100 rodzajów towarów oferowanych do sprzedaży kupującym, w tym 65 rodzajów towarów pakowanych, przeznaczonych do sprzedaży według objętości lub masy, podlegających wymogowi uwidaczniania cen jednostkowych oraz 35 rodzajów towarów niepakowanych, przeznaczonych do sprzedaży na sztuki, nieobjętych takim wymogiem. W trakcie czynności kontrolnych ustalono, że w przypadku 95 rodzajów towarów (na 100 sprawdzonych) w żadnym przypadku nie uwidoczniiono ich cen i jednocześnie w przypadku wszystkich sprawdzonych 65 rodzajów towarów pakowanych, posiadających na opakowaniach informację o objętości lub masie, nie uwidoczniiono w żaden sposób ich cen jednostkowych. Wykaz produktów objętych kontrolą zawiera załącznik nr 3 do protokołu kontroli (nr akt kontroli ZK.8361.4.2020).

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie braku cen i cen jednostkowych dały podstawę do przyjęcia, iż została naruszona dyspozycja zawarta w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli (nr akt kontroli: ZK.8361.4.2020).

W dniu 3 lipca 2020 r. Zachodniopomorski WIIH pismem nr ZK.8361.4.2020.Pń za pośrednictwem operatora pocztowego przekazał stronie upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr ZK/U-4/2020 z dnia 2 lipca 2020 r. Niniejsze upoważnienie strona odebrała w dniu 8 lipca 2020 r.

Następnie, pismem z dnia 7 lipca 2020 r., znak sprawy: ZK.8361.4.2020.Pń, organ pierwszej instancji przekazał stronie drogą pocztową drugie z kolei upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr ZK/U-11/2020 z dnia 6 lipca 2020 r. oraz protokół kontroli wraz z załącznikami (od nr 1 do nr 3). Pismo to skutecznie dostarczono stronie w dniu 15 lipca 2020 r.

Pismem z dnia 22 lipca 2020 r. (data wpływu do Zachodniopomorskiego WIIH - 24 lipca 2020 r.) strona, za pośrednictwem pełnomocnika (radcy prawnego), wniosła na piśmie uwagi do protokołu kontroli. W piśmie tym podniosła dwa zarzuty. Pierwszy z nich dotyczył okoliczności wskazujących, że w trakcie kontroli doszło do naruszenia art. 49 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców oraz art. 13 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, poprzez przeprowadzenie czynności kontrolnych bez uprzedniego doręczenia stronie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Drugi sformułowany zarzut dotyczył nieprawidłowego zdaniem spółki wskazania w protokole kontroli, że doszło do naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia, gdyż kontrolowana spółka nie prowadzi w miejscu kontroli sprzedaży detalicznej towarów, lecz jedynie sprzedaż hurtową, a zatem przepisy w zakresie informowania o cenach i ich uwidaczniania jej nie dotyczą.

Pismem z dnia 29 lipca 2020 r. (znak: ZNP.8361.4.2020.Ga) Zachodniopomorski WIIH przekazał stronie odpowiedź na ww. zarzuty i wskazał, że nie zasługują one na uwzględnienie. W piśmie tym, odnosząc się do zarzutu pierwszego, podał, że w miejscu kontroli w dniu jej rozpoczęcia nie było osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, czynności kontrolne wszczęto i przeprowadzono w obecności pracownika podmiotu kontrolowanego (tzw. osoby czynnej), a następnie doręczono kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli - bez zbędnej zwłoki - za pośrednictwem operatora pocztowego. Odnośnie zarzutu drugiego, Zachodniopomorski WIIH wskazał, że w miejscu prowadzonej kontroli, oprócz dokonywanej sprzedaży hurtowej towarów, strona dokonuje również sprzedaży detalicznej. Powyższe stwierdzono na podstawie zakupu kontrolnego dokonanego przez inspektorów występujących w charakterze konsumentów (bez ujawniania służbowego charakteru pobytu) przed przystąpieniem do czynności kontrolnych. Ustalenie to upoważniało do dokonania, w toku kontroli, w miejscu jej przeprowadzania, sprawdzenia przestrzegania przez kontrolowanego przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, a miejsce to okazało się być również miejscem sprzedaży detalicznej.

Następnie, w dniu 20 sierpnia 2020 r. do przedsiębiorcy skierowano wystąpienie pokontrolne (znak: ZK.8361.4.2020.Pń) wraz z prośbą o usunięcie, w terminie 14-dniowym, stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych, powstałych w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Pismem z dnia 10 września 2020 r. (data wpływu do organu pierwszej instancji 17 września 2020 r.) przedsiębiorca poprzez pełnomocnika udzielił odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne i podtrzymał twierdzenie, że spółka nie dokonuje sprzedaży detalicznej, lecz zajmuje się sprzedażą hurtową towarów, a sprzedaż jest dokonywana na terenie hurtowni (a nie sklepu detalicznego), gdzie każdy z klientów jest obsługiwany przez konsultanta. Jednocześnie, w piśmie tym zadeklarował, że zastosuje się do wystąpienia pokontrolnego, usunie uchybienia i uwidoczni ceny towarów w miejscu ich sprzedaży, zaznaczając przy tym, że nie nastąpi to w krótkim czasie, gdyż związane jest to z koniecznością wprowadzenia zmian w systemie informatycznym dostosowanym do sprzedaży hurtowej.

Biorąc pod uwagę dokonane w powyższym względzie ustalenia, pismem z dnia 3 grudnia 2020 r. Zachodniopomorski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie w piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) zwanej dalej „Kpa”, strona została pouczone o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma.

W odrębnym piśmie (sporządzonym w tym samym dniu, tj. 3 grudnia 2020 r.) ww. organ zażądał - w związku z wszczętym postępowaniem - sporządzenia i przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych przez spółkę w ostatnim roku rozliczeniowym. Niniejsze zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz żądanie dotyczące przedłożenia informacji o obrotach i przychodzie strona odebrała w dniu 14 grudnia 2020 r.

Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia i nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów. Udzieliła natomiast żądanej informacji o wielkości obrotów i przychodu (pismo z dnia 17 grudnia 2020 r., data wpływu do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w dniu 22 grudnia 2020 r.), na podstawie której ustalono, że przedsiębiorca, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, zaliczany jest do kategorii małych przedsiębiorców.

Zachodniopomorski WIIH w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego ustalił i wskazał, że w dniu 21 grudnia 2020 r. strona dokonała wpisu w Rejestrze Przedsiębiorców KRS, w którym zmieniła dane w rejestrze o numerze KRS ... w zakresie nazwy firmy pod którą spółka działa. Zmiana polegała na wykreśleniu nazwy firmy ... i wprowadzeniu nazwy firmy Powyższa zmiana, jak podał organ pierwszej instancji, pozostaje bez wpływu na zasadność rozstrzygnięcia niniejszego postępowania jak i dokonanie w toku postępowania czynności, w zakresie działań organu jak i strony postępowania.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Zachodniopomorski WIIH decyzją (nr ZK.8361.4.2020) z dnia 29 grudnia 2020 r. nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 tejże ustawy w związku z naruszeniem § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które polegały na niewidocznieniu informacji o cenach w przypadku 95

towarów oraz cen jednostkowych przy 65 towarach - oferowanych do sprzedaży w należącem do strony Centrum Budowlanym w Koszalinie. Niniejsze pismo strona odebrała w dniu 4 stycznia 2021 r.

W dniu 1 lutego 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona, działając poprzez pełnomocnika, w odwołaniu (w piśmie z dnia 18 stycznia 2021 r., nadanym w placówce pocztowej w tym samym dniu, data wpływu do organu pierwszej instancji: 20 stycznia 2021 r.) wniosła o uchylenie w całości decyzji. Skarżonej decyzji strona zarzuciła:

- naruszenie przepisu prawa procesowego, które jej zdaniem miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa poprzez niezastosowanie przepisu i nieodstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w sytuacji, gdy waga naruszenia była znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa;
- naruszenie przepisu prawa procesowego, które jej zdaniem miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 13 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez niedoręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli przez pracownika Inspekcji Handlowej przed wszczęciem kontroli;
- naruszenie przepisu prawa procesowego, które jej zdaniem miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 49 ust. 1 i ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców poprzez niedoręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli przez pracownika Inspekcji Handlowej przed wszczęciem kontroli, podczas gdy podjęcie czynności kontrolnych nie było niezbędne dla przeciwdziałania popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, ani nie było uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska.

W uzasadnieniu strona, przytaczając zawartą w doktrynie definicję „*naruszenia znikomego*” oraz powołując się na art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa, wywiodła i wskazała m. in. że organ powinien odstąpić od wymierzenia kary i poprzestać na pouczeniu, albowiem według jej kryteriów: „*naruszenie prawa (...) nie miało istotnej wagi*”, „*brak uwidocznienia cen jednostkowych na towarach nie stanowi naruszenia istotnego dobra prawnego (np. zagrożenia życia, zdrowia, mienia o znacznej wartości)*” czy też „*zasięg naruszenia i liczba podmiotów, na które naruszenie miało wpływ nie była znaczna (klienci detaliczni stanowią bowiem mniejszość w porównaniu z klientami dokonującymi hurtowych zakupów towarów u skarżącego)*”.

W dalszej kolejności utrzymywała, że zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej oraz art. 49 ust. 1 i ust. 2 ustawy Prawa przedsiębiorców, nie zostały doręczone jej upoważnienia przed wszczęciem kontroli, lecz otrzymała je dopiero po rozpoczęciu kontroli, podważając prawidłowość wykonywania czynności kontrolnych przez inspektorów, a tym samym poddając w wątpliwość ustalenia organu pierwszej instancji w niniejszej kwestii.

Strona podała także, że jej zdaniem „*waga naruszeń była znikoma, spółka zaprzestała dokonywania naruszeń, a obecnie w miejscu prowadzenia sprzedaży uwidocznione są wszystkie ceny*”. Nadmieniła, że nigdy wcześniej nie dokonywała żadnych naruszeń, prowadzi działalność w sposób rzetelny, zatrudniając pracowników optaca „*daniny*”

publiczne”. Wytknęła organom administracji publicznej, że „piętrzą przeszkody w prowadzeniu działalności gospodarczej”, a obecnie trwająca trudna ogólna sytuacja ekonomiczna na rynku spowodowana pandemią nie została wzięta pod uwagę przy wymierzaniu kary. Strona podkreśliła również, że sprzedaż detaliczna jest prowadzona przez nią „w znikomej ilości” i „w minimalnym zakresie” i na tej podstawie uznała, że waga naruszonego przez nią przepisu, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jest nieznacząca. Ponadto, karę pieniężną w wysokości 1.800 zł strona uznała za „wysoką”.

W dniu 10 lutego 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji nr ZK.8361.4.2020 Zachodniopomorskiego WIIH z 29 grudnia 2020 r. oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w e-mailu z dnia 1 marca 2021 r. poprosiła o przestanie skanów dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy na wskazany adres e-mailowy. W dniu 16 marca 2021 r. przesłano stronie skany dokumentów za pośrednictwem poczty elektronicznej (uzyskano potwierdzenie odebrania przesyłki za pośrednictwem profilu zaufanego).

Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Dodatkowych materiałów oraz dowodów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;

- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towaru sprzedawanego według długości lub powierzchni;
- 4) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy organ pierwszej instancji wykazał, że 95 towarów (na 100 skontrolowanych) nie posiadało informacji o cenach, a przy 65 rodzajach towarów pakowanych, posiadających na opakowaniach informację o objętości lub masie, nie uwidoczniono cen jednostkowych. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Zachodniopomorski WIIH prawidłowo nałożył, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości 1.800 zł na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił powyższego obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Po przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego, w tym protokołu kontroli (nr akt kontroli: ZK.8361.4.2020) oraz załączników od 1 do 3 do tego protokołu, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Stan faktyczny udokumentowany w protokole kontroli i załączonej do niego dokumentacji nie budzi zastrzeżeń organu drugiej instancji.

Zachodniopomorski WIIH słusznie uznał, że Strona prowadzi sprzedaż detaliczną i dlatego mają zastosowanie przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Prawidłowo organ pierwszej instancji przyjął, że niewidocznienie cen czy cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów w Centrum Budowlanym ... w Koszalinie uniemożliwiło konsumentom dokonanie swobodnego wyboru oraz porównanie w zakresie cen tych towarów, co bezsprzecznie narusza ich interesy. Jak wynika z akt sprawy, naruszenie polegające na braku uwidocznienia cen dotyczyło 95 towarów spośród 100 skontrolowanych, co stanowi 95% ogółu sprawdzonych pod tym względem towarów oraz dotyczyło 65% towarów, które były pozbawione informacji o cenach jednostkowych. Po ponownym przeanalizowaniu powyższych przesłanek do wymierzenia wysokości kary Prezes UOKiK zważył i stwierdził:

- **stopień naruszenia obowiązków:** czynności kontrolne przeprowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie dopełnił obowiązków wynikających

z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. w sklepie ... w Koszalinie - nie uwidocznili informacji o cenach w odniesieniu do 95 rodzajów towarów oraz cenach jednostkowych w odniesieniu do 65 rodzajów towarów. Cena towaru należy do podstawowych, istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów przez konsumentów, zaś cena jednostkowa umożliwia konsumentom porównanie cen między produktami tego samego rodzaju, w różnej wielkości opakowaniach (o różnej masie czy objętości), pozwalając im na dokonanie świadomego wyboru, najbardziej korzystnego pod względem ekonomicznym. Brak cen pozbawia konsumentów dostępu do rzeczywistej i należytej informacji, jaką winni otrzymać, co narusza ich interesy. Nie sposób więc uznać, że brak uwidocznienia cen bądź cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy uznać, iż stopień naruszenia obowiązków w przypadku ww. spółki był znaczny (poważny), ponieważ uchybienia w zakresie braku cen dotyczyły 95% skontrolowanych towarów, a uchybienia w zakresie braku cen jednostkowych wykazano w odniesieniu do 65% towarów.

- **dotychczasowa działalność podmiotu:** analizując powyższą przesłankę należy mieć na względzie fakt, iż strona nie naruszyła wcześniej przepisów o informowaniu o cenach. Z drugiej jednak strony, przez kilkuletni okres prowadzenia działalności gospodarczej (zgodnie z wpisem w KRS strona prowadzi działalność od czerwca 2016 r.) winna była nabyć niezbędną wiedzę o obowiązkach jakie na niej ciążyą. Obowiązek umieszczania cen oraz cen jednostkowych na towarach i ich uwidaczniania w miejscu sprzedaży detalicznej wynika z podstawowych przepisów i powinien być bezwzględnie przestrzegany. Ponadto, organ zwraca przy tym uwagę, iż strona w dniu 10 czerwca 2020 r., tj. 21 dni przed rozpoczęciem kontroli otrzymała zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (pismo z dnia 5 czerwca 2020 r., znak: ZNP/Z-52/2020) ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym jako: „*Kontrola przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen*”. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien był zatem przewidzieć konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości, jednak jak wykazała późniejsza kontrola tego nie uczynił.
- **wielkość obrotu i przychodu:** odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach należy stwierdzić, że strona przedłożyła na rzecz organu pierwszej instancji informację o wysokości przychodów i obrotu osiągniętego za 2019 r. W oparciu o przedłożoną informację oraz po uwzględnieniu art. 7 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, Zachodniopomorski WIIH ustalił, iż podmiot ten należy do kategorii małych przedsiębiorców.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Zachodniopomorski WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała uzasadnienie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane bezsprzecznie w toku kontroli zaniedbania strony w zakresie prawidłowego oznakowania cenami towarów dostępnych w sprzedaży nie może odbywać się ze szkodą dla konsumentów (podkreślenia Prezesa UOKiK).

Prezes UOKiK uważa, że organ pierwszej instancji zasadnie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów oraz ich uwidaczniania w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Odwołując się od decyzji strona wniosła o uchylenie w całości decyzji. Skarżonej decyzji strona zarzuciła:

- naruszenie przepisu prawa procesowego, które jej zdaniem miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa poprzez niezastosowanie przepisu i nieodstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w sytuacji, gdy waga naruszenia była znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa;
- naruszenie przepisu prawa procesowego, które jej zdaniem miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 13 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez nedoręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli przez pracownika Inspekcji Handlowej przed wszczęciem kontroli;
- naruszenie przepisu prawa procesowego, które jej zdaniem miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 49 ust. 1 i ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców poprzez nedoręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli przez pracownika Inspekcji Handlowej przed wszczęciem kontroli, podczas gdy podjęcie czynności kontrolnych nie było niezbędne dla przeciwdziałania popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, ani nie było uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska.

Odpowiadając na powyższe argumenty, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 tejże ustawy dotyczą wszelkich towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej, zaś niedopełnienie obowiązku informacyjnego skutkuje karą administracyjną wymierzaną na podstawie art. 6 tej ustawy. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma zatem charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, musi wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając na względzie charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, np. w tym wypadku działania naprawcze polegające na uzupełnianiu brakujących cen na towarach, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Zdaniem Prezesa UOKiK, w omawianym przypadku kluczowe znaczenie ma fakt, iż odsetek towarów, przy których brak było cen był bardzo wysoki w stosunku do liczby towarów poddanych kontroli, albowiem dotyczył 95% skontrolowanych produktów (na 100 objętych kontrolą), a brak cen jednostkowych dotyczył 65% skontrolowanych towarów, co niewątpliwie wskazywało na poważne naruszenie obowiązków wynikających z ustawy

o cenach. Co prawda, strona uzupełniła (po około 4 miesiącach) brakujące informacje, jednakże podjęcie takich działań naprawczych nie może mieć wpływu na okoliczność nałożenia kary pieniężnej.

Prezes UOKiK wskazuje również, iż wbrew twierdzeniu strony i przyjętej przez nią argumentacji, brak jest podstaw do zastosowania art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa, tzn. odstąpienia od nałożenia kary i zastosowania pouczenia. Przepis ten bowiem przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej.

Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona, wprawdzie po wystąpieniu pokontrolnym, przystąpiła do usuwania stwierdzonych nieprawidłowości i w piśmie odwoławczym z dnia 18 stycznia 2021 r. podała, iż brakujące informacje uzupełniła. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 95 na 100 skontrolowanych towarów nie dopełniono obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. nie uwidoczniono ich cen, co bezsprzecznie dowodzi, że naruszono interesy konsumentów w zakresie podstawowego ich prawa - prawa do informacji. Zatem, konsumenci nie dysponowali wiedzą odnośnie ceny oferowanych towarów, jak również nie mogli porównać cen podobnych towarów o różnych ilościach nominalnych, a w konsekwencji dokonać najkorzystniejszego dla nich wyboru. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Odnosząc się do przywołanej przez stronę definicji „naruszenia znikomego” i argumentacji wywiedzionej na podstawie jej treści, Prezes UOKiK wskazuje dalej, że jest ona nietrafiona. Wbrew opinii strony naruszenie przez nią ww. przepisów prawa miało istotny wpływ na naruszenie poszanowania praw i interesów konsumentów, których dobro chronione przez normę sankcjonowaną zostało poważnie zachwiane, albowiem konsumenci zostali pozbawieni prawa do informacji o cenach w przypadku aż 95% towarów. Co więcej, nie bez znaczenia jest również czas trwania naruszenia przez stronę. Należy zaznaczyć, że brakujące informacje w zakresie uwidaczniania cen strona uzupełniła dopiero po pewnym czasie, na wyraźne żądanie organu (zawarte w wystąpieniu pokontrolnym), przez dłuższy czas stanowczo i konsekwentnie utrzymywała, że sprzedaż detaliczna nie dotyczy kontrolowanej placówki (o czym świadczy korespondencja z organem pierwszej instancji, tj. uwagi do protokołu kontroli oraz odpowiedź na wystąpienie pokontrolne). Dopiero zakup kontrolny dokonany przez inspektorów występujących w charakterze anonimowych konsumentów (przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek sygnału ze strony pracowników w trakcie dokonywania transakcji zakupowych, który wskazywałby że w placówce nie prowadzi się sprzedaży detalicznej) udowodnił ponad wszelką wątpliwość, że w kontrolowanej placówce w Koszalinie prowadzona jest również sprzedaż detaliczna. Można domniemywać również, że spółka, nie będąc nigdy wcześniej kontrolowaną, przez dłuższy okres czasu nie przywiązywała należytej wagi lub wręcz bagatelizowała kwestie związane z uwidacznianiem cen i ich nie zamieszczała, błędnie uznając, że obowiązek ten jej nie dotyczy, a konsumenci mogli być pozbawieni wówczas informacji o cenach. Wskazać należy także, że oceną została objęta jedynie część oferty placówki, tj. 100 rodzajów towarów,

a nie cały asortyment, w skład którego wchodzi około 1000 rodzajów towarów (jak podał pracownik kontrolowanej spółki), stąd liczba zakwestionowanych produktów nie odzwierciedla w pełni skali wszystkich nieprawidłowości. Poza tym strona, prowadząc od kilku lat działalność gospodarczą o szerokim spektrum działania, jako profesjonalny przedsiębiorca i uczestnik obrotu winna była znać przepisy jakie obowiązują w omawianym zakresie. Zgodnie z wpisem zawartym w KRS strona zajmuje się nie tylko sprzedażą hurtową, lecz również prowadzi tzw. „pozostałą sprzedaż detaliczną”, a zatem winna znać przepisy obowiązujące w handlu detalicznym i odpowiednio je stosować/respektować, nawet jeśli - jak zaznaczyła w odwołaniu - prowadzi sprzedaż detaliczną „w minimalnym zakresie”. Wobec powyższego, nie można uznać, że naruszenie trwało krótko, a jego waga była znikoma. Po dokonaniu analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UOKiK zauważa również, że skarżący podmiot prezentuje niespójne informacje dotyczące sprzedaży detalicznej, a mianowicie w uwagach do protokołu kontroli oraz odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne usiłował wykazać, że w kontrolowanej placówce nie prowadzi sprzedaży o charakterze detalicznym, natomiast w piśmie odwoławczym podał, że prowadzi ją w „minimalnym zakresie” czy też „znikomej ilości”. Należy w tym miejscu dodać, że skoro podmiot prowadzi, jak utrzymuje w ostatnim piśmie (odwołaniu), w Centrum Budowlanym w Koszalinie handel detaliczny w niewielkim zakresie, to nie jest to wystarczająca okoliczność, by podmiot ten mógłby być zwolniony z obowiązków ustawowych w zakresie uwidaczniania cen. Ponadto jak wskazano wcześniej, inspektorzy przez podjęciem działań kontrolnych dokonali zakupu kontrolnego jako konsumenci, co jasno świadczy o fakcie, iż prowadzona jest sprzedaż detaliczna. Mając na uwadze powyższe organ drugiej instancji nie może uznać podniesionego zarzutu za zasadny.

Nie została spełniona również przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Wobec udokumentowanych okoliczności faktycznych, przemawiających na niekorzyść strony, organ drugiej instancji nie mógł uchylić decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poprzestając jedynie na udzieleniu pouczenia, o którym mowa w art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa.

Zdaniem Prezesa UOKiK zarzut skarżącej spółki w zakresie naruszeń proceduralnych polegających na niedoręczeniu upoważnień do przeprowadzenia kontroli przed wszczęciem kontroli, przy jednoczesnym powoływaniu się na art. 49 ust. 1 i ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców oraz art. 13 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest bezzasadny.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 49 ust. 10 ustawy Prawo przedsiębiorców w przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi przedsiębiorcy lub osobie zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740), lub w obecności

przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Wbrew temu jak utrzymuje strona, doręczenie upoważnień nastąpiło w sposób należyty, akceptowalny w granicach prawa. Z oczywistych względów upoważnień nie dostarczono przedsiębiorcy (do „rąk własnych”) tuż przed podjęciem czynności kontrolnych, ponieważ nie było to możliwe z racji nieobecności przedsiębiorcy bądź upoważnionej przez niego osoby do reprezentowania go w placówce w dniu kontroli (podkreślenia Prezesa UOKiK), tj. 2 i 6 lipca 2020 r. Nieobecność przedsiębiorcy (lub też osoby go reprezentującej) nie stanowi bowiem przeszkody do przeprowadzenia kontroli. Przedsiębiorca winien był posiadać wiedzę i spodziewać się, że kontrola taka nastąpi w najbliższym czasie, tj. nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, w myśl art. 48 ust. 2 Prawa przedsiębiorców, o czym świadczy chociażby fakt, że odebrał ww. zawiadomienie w dniu 10 czerwca 2020 r. Pomimo tego, nie był obecny w czasie kontroli, ani też nie wyznaczył właściwej osoby upoważnionej do jego reprezentowania w przypadku kontroli. Opierając się na dyspozycji zawartej w art. 49 ust. 10 ustawy Prawo przedsiębiorców, czynności kontrolne wszczęto w obecności pracownika przedsiębiorcy (tzw. osoby czynnej w lokalu, zgodnie z brzmieniem zawartym w art. 97 Kodeksu cywilnego), któremu okazano legitymacje służbowe, okazano upoważnienia, dostarczono informację o prawach i obowiązkach kontrolowanego, jak również poinformowano o dostarczeniu upoważnień i protokołu drogą pocztową. Kontynuując dalej wątek nieobecności przedsiębiorcy i niewłaściwego sposobu doręczania upoważnień, Prezes UOKiK po analizie materiału dowodowego stwierdził, że Zachodniopomorski WIH, wobec zaistniałych okoliczności zadziałał w sposób właściwy, a mianowicie za pośrednictwem operatora pocztowego niezwłocznie przestał stronie upoważnienia, o których mowa. Należy zaznaczyć, że po przeprowadzonej kontroli w dniu 2 lipca 2020 r., organ w dniu następnym, tj. 3 lipca 2020 r., bez zbędnej zwłoki, za pośrednictwem operatora pocztowego wystosował do strony pismo (nr ZK.9361.4.2020.Pń) przekazujące wraz z upoważnieniem nr ZK/U-4/2020, które strona odebrała w dniu 8 lipca 2020 r. W ślad za tym pismem, po przeprowadzeniu kontroli w dniu 6 lipca 2020 r. (podczas której zmienił się skład osobowy inspektów), organ drogą pocztową przestał stronie bezzwłocznie również drugie upoważnienie (nr ZK/U-11/2020) wraz z protokołem i załącznikami, tj. w dniu 7 lipca 2020 r. Upoważnienie to strona otrzymała 15 lipca 2020 r. Z treści art. 39 Kpa wynika bowiem, że dopuszczalną jest forma doręczenia pism za pokwitowaniem, za pośrednictwem operatora pocztowego (podkreślenia Prezesa UOKiK).

Reasumując, zdaniem Prezesa UOKiK w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia art. 13 ustawy o Inspekcji Handlowej, ponieważ przepis ten, podany w sposób ogólny, z jednej strony nie precyzuje literalnie obowiązku doręczenia podmiotowi kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, z drugiej strony, doręczenie odbyło się w sposób zgodny z dyspozycją zawartą w ostatnim zdaniu art. 49 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, tj. w ciągu 3 dni roboczych od dnia wszczęcia kontroli (podkreślenia Prezesa UOKiK), za pośrednictwem operatora pocztowego.

Nadto, na uwzględnienie zasługuje z pewnością fakt, że w art. 49 ust. 1 Prawa przedsiębiorców (zacytowanym przecież przez skarżącą spółkę) ustawodawca nie wskazał,

w sposób definitywnie przesądzający, że czynności kontrolne muszą być bezwzględnie poprzedzone okazaniem legitymacji oraz doręczeniem upoważnienia. Przepis ten wskazuje dosłownie, że: „czynności kontrolne moga być wykonywane przez pracowników organu kontroli po okazaniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej (...) oraz po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli (...)”, co oznacza, że nie muszą się one dokonywać w ścisłej konfiguracji jaką usiłuje przeforsować strona.

Nie sposób również przyznać racji stronie i zgodzić się z nią w związku z przytoczonym przezeń art. 49 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców, gdyż przepis ten (dotyczący kontroli „niestandardowych”, a nawet „nadzwyczajnych”, w których obowiązują nieco inne procedury postępowania, tzn. kontrole wszczyna się po okazaniu samej legitymacji służbowej na podstawie odrębnych przepisów) nie znajduje tu zastosowania w omawianym przypadku, ponieważ nie zachodziła uzasadniona okoliczność do przeprowadzenia takiej kontroli, o której mowa w art. 49 ust. 2 (czyli np. przestępstwo, wykroczenie skarbowe, zagrożenie życia itp.), kontrola była przeprowadzona w typowy dla organów IH sposób, z zachowaniem obowiązujących przepisów, a więc jak wcześniej podano:

- strona została poinformowana o kontroli z wyprzedzeniem czasowym;
- w dniach, w których odbywały się kontrole okazano pracownikowi nie tylko legitymacje, lecz również okazano upoważnienia, pouczone o prawach i obowiązkach kontrolowanego (pracownik podpisał i otrzymał stosowny dokument w dniu kontroli) oraz,
- powiadomiono pracownika o przekazaniu przedsiębiorcy drogą pocztową upoważnień (niezwłocznie mu je wysłano), które miał prawo otrzymać jedynie przedsiębiorca, gdyż to on jest właściwą stroną w postępowaniu, a nie przypadkowo zastany w trakcie kontroli pracownik.

Reasumując, Prezes UOKiK wskazuje, że organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy dokonał doręczenia upoważnień skarżącej spółce, czyniąc w wystarczającym stopniu zadość obowiązującym przepisom.

Odnosząc się do argumentu strony, zgodnie z którym utrzymuje ona, iż przy wymierzeniu kary organ nie wziął pod uwagę obecnej trudnej sytuacji ekonomicznej spowodowanej pandemią, Prezes UOKiK wyjaśnia, że wspomniana sytuacja epidemii nie może stanowić usprawiedliwienia przedsiębiorcy wobec niewypełniania przezeń obowiązków wynikających z przepisów o informowania o cenach i ich uwidaczniania i podkreśla, że nie zwalnia ona podmiotów z obowiązków regulacyjnych w omawianym zakresie.

Strona w odwołaniu podniosła również, że organy „*piętrzą przeszkody w prowadzeniu działalności gospodarczej*”. Przenosząc powyższe w realia kontrolowanej sprawy, organ drugiej instancji wyjaśnia, że zadaniem organów urzędowej kontroli, w tym również Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz podległej mu Inspekcji Handlowej jest konsekwentne i legalne egzekwowanie regulacji prawnych i ochrona interesów konsumentów, którzy podobnie jak przedsiębiorca uiszczając „*daniny publiczne*” oczekują wsparcia ze strony tychże organów, zwłaszcza gdy przepisy te są zaniedbywane lub bagatelizowane ze strony przedsiębiorców. Należy podkreślić, że działania organów

odbywają się w granicach ściśle określonych kompetencji ustawowych, a ich celem nie jest z pewnością torpedowanie działalności przedsiębiorców.

Przenosząc rozważania na grunt samej kary pieniężnej i jej wysokości, którą podmiot odwołujący uznał za „wysoką” (w domyśle za zbyt dotkliwą), organ drugiej instancji zaznacza, iż nie została ona wymierzona przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w wysokości maksymalnej, czyli 20.000 zł, lecz wynosi zaledwie 9% maksymalnej przewidzianej wartości i mieści się w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości, a zatem jest kwotą optymalną wobec zaistniałego naruszenia.

W dalszej kolejności Prezes UOKiK wskazuje, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego przestrzegania. Należy mieć na względzie fakt, iż obowiązujące przepisy prawne w zakresie uwidocznienia cen nie przewidują żadnych odstępstw ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfiki prowadzonej działalności. Strona funkcjonuje na rynku od 2016 r., a zatem winna być obeznana z obowiązującymi przepisami i odpowiednio je stosować. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów.

Należy mieć na uwadze, iż kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L80/27 z 18.3.1998). Skuteczność kary przejawia się możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, tj. właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami o cenach.

Konkludując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów w zakresie informowania o cenach skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Zachodniopomorskiego WIIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności stopień naruszenia, dotychczasową działalność oraz wielkość osiąganego przychodu. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

